

Chińscy blondyni

11 lutego 2022

Niektórzy mogą być zaskoczeni, gdy spotykają od czasu do czasu Chińczyków o podobieństwach fizycznych zbliżonych do Europejczyków. Istnieją rzeczywiście Chińczycy o jasnych włosach i jasnych oczach, szczególnie w północnych Chinach. Ich korzenie w tym regionie nie są nowe. W jaki sposób można wytłumaczyć te cechy fizyczne?

Długo zadomowiona legenda głosiła, że byli oni potomkami rzymskich legionistów zagubionych w północnej części Chin. Ale badania genealogiczne i ostatnie ustalenia pozwalają przytoczyć inne teorie, które są bardziej wiarygodne.

Jasnowłosi mieszkańcy północnych Chin wierzyli, że byli potomkami rzymskiego legionu, który osiedlił się na tym obszarze około 53 roku p.n.e. Prawdopodobnie był to legion Marka Licyniusza Krassusa, który został pojmany i ścięty przez Partów. Doprawdy nikt nie wie, co się stało z resztą jego żołnierzy.

Badania genetyczne tej populacji wykazały, że 2/3 z nich bardziej przypominała Europejczyków północnych niż południowych, takich jak współcześni Włosi, a ówczesni Rzymianie.

Wojska Krassusa w dużej mierze legiony rzymskie składały się z Rzymian, a w późniejszych czasach, aż do około 400 roku n.e., zasilili ich szeregi Germanie i mieszkańców regionów skandynawskich. Według ekspertów jest niemożliwe, aby Rzymianie osiedlili się w tym regionie ok. 1500 lat temu i byli przodkami współczesnych „chińskich blondynów”.

Mniejszość w Mandżurii zamieszkiwała kiedyś polska i rosyjska populacja pochodząca z dawnego Cesarstwa Rosyjskiego. Dzisiejsi potomkowie tych emigrantów są całkowicie zasymilowani z chińską ludnością. Niektórzy z nich poślubili

Chinki i Chińczyków, a z mieszanych małżeństw narodziły się dzieci o jasnych oczach i blond włosach.

Ważnym skupiskiem tej dawnej europejskiej emigracji było miasto Harbin. Miasto zostało założone przez Polaków w roku 1898. Byli oni świadkami wielu burzliwych wydarzeń w dziejach Mandżurii. Przeżyli m.in. powstanie Bokserów, epidemię dżumy, obalenie chińskiej monarchii, rosyjską rewolucję, podbicie przez Japonię i wkroczenie Sowietów w 1945 roku. Harbin był głównym ośrodkiem Polonii na Dalekim Wschodzie.

Harbińska społeczność była wieloetniczna – mieszkali tu obok Polaków Chińczycy, Japończycy, Koreańczycy, Rosjanie i Niemcy. Te wszystkie tak odmienne kulturowo społeczności żyły ze sobą w niezwykłej symbiozie. Nie było etnicznych enklaw, nikt nikomu nie wytykał pochodzenia czy wiary. Kościół katolicki stał obok świątyni chińskiej, a synagoga obok prawosławnej cerkwi.

Inną ciekawą populacją zamieszkującą północno-zachodnie Chiny są Chińczycy z Xinjiang. Mnogość mniejszości etnicznych, takich jak Kazachów, Kirgizów, Tatarów, Uzbeków, Tadżyków należy dołączyć do Ujgurów.

Charakterystyczne jasne oczy i blond włosy... Z fizycznego punktu widzenia, są oni bardzo podobni do Ujgurów. Jeszcze jedna teoria mówi, że „chińscy blondyni” z Północy nie są Ujgurami ze wschodniego Xinjangu. Faktem jest, że mają korzenie indoeuropejskie. Badania wykazały, że w rzeczywistości te dwa narody pojawiły się w dwóch różnych okresach w historii i osiedliły się w dwóch różnych regionach.

Ujgurzy wywodzą się w części z indoeuropejskiego narodu zmieszanego z Turkami z Mongolii, między 500 a 1000 rokiem p.n.e. Posługują się językiem zbliżonym do tureckiego i są muzułmanami. Z kolei chińscy blondyni z tego regionu pochodzą od indoeuropejskich koczowników, którzy przywędrowali do stepów północnych Chin i stopniowo zmieszali się z rdzenną

ludnością. W przeszłości mówili oni kilkudziesięcioma indoeuropejskimi dialektami, które stopniowo wymarły.

Niektórzy eksperci uważają, że osoby o blond włosach lub jasnych oczach są po prostu efektem masywnej i długoterminowej migracji ludów Eurazji na Daleki Wschód. Wraz z udomowieniem konia, wiele ludów Eurazji rozpoczęło ekspansję na Daleki Wschód przynosząc ze sobą rolnictwo. Zmieszali się z rdzennymi myśliwskimi plemionami Taigi.

Między 1000 rokiem p.n.e. a 1000 rokiem n.e., dominujący naród Han migrował ze wschodu na zachód. Tak podają historyczne ślady w zapisach chińskich plemion, takich jak Yuezhi i Wusun.

Ich dominacja polityczna pozwoliła narzucić własny język tak, że otaczające inne dialekty indoeuropejskie zniknęły stopniowo w populacji. Ludy indoeuropejskie pomnażały się szybko i w końcu wchłonęły inne plemiona. Narody te szczególnie skorzystały z ciekawych wymian z Eurazją, ze względu na bliskość granicy północnej.

Przypadek wsi Liqian w prowincji Gansu jest dość typowym przykładem dla tej mieszanki, która rozwijała się w dość długim okresie. Żyje tutaj sporo rodzin o blond włosach lub jasnych oczach.

Fuzja wyjaśnia zatem przewagę pewnych niezwykłych właściwości fizycznych w Chinach czyli blond włosy, niebieskie lub zielone oczy i jasną skórę.

Innym ciekawym zjawiskiem, który znam osobiście z moich wędrówek po południowych prowincjach Guizhou i Guangxi, są odwiedziny w jednej z wiejskich szkół, gdzie spotykam blond włosy.

W szkole w Longxu dzieci z narodu Miao siedzą w drewnianych szkolnych ławkach, cicho czekając na nauczyciela. Pozdrawiam je... Wśród nich mała blondyneczka swym dziecięcym uśmiechem ściąga mój wzrok. Wiem, że wśród młodzieży w miastach,

farbowane na blond włosy cieszą się sukcesem. No, ale tutaj wieś położona w górach i odległa od miasta. Włosy dziewczynki są naturalnie jasne.

W przeszłości przedstawiciele narodu Miao o jasnych włosach byli ścigani i zabijani, gdyż byli uznawani za wcielenie diabła. Być może właśnie z tego powodu pozostało ich niewiele. Jednak prawie w każdej wiosce Miao spotkać można jeszcze jedno, dwoje dzieci o blond włosach. Potwierdza to teorię przedstawioną przez niektórych misjonarzy z początku XX wieku, mówiącą, że Miao pochodzą z Europy i przybyli do Chin przez Syberię.

Autorstwo: An Anna Kang

Źródło: WolneMedia.net